

Poti Ivana Malavašiča

OD SAMOUKA DO VSESTRANSKEGA UMETNIKA

Muzejsko društvo Vrhnika, Cankarjeva knjižnica Vrhnika in Zavod Ivana Cankarja Vrhnika

Vas ob 90-letnici rojstva Ivana Malavašiča
vljudno vabita na slikarsko in dokumentarno razstavo:

Poti Ivana Malavašiča

OD SAMOUKA DO VSESTRANSKEGA UMETNIKA.

Odprtje bo v torek, 19. septembra 2017, ob 19. uri
v Cankarjevem domu na Vrhniki, Tržaška cesta 25.

Slikarski del razstave v Galeriji bo na ogled do 15. oktobra 2017,
dokumentarni del v Avli pa do 12. novembra 2017,
od ponedeljka do petka, od 10. do 13. ure, ob nedeljah od 10. do 12. ure.

Izdana knjižna dela –
proza in poezija:

Domači vasici – pesmarica,
samozaložba, 1977

Pesmi slovenskih zvonov –
priročnik za pritrkovalce,
Mohorjeva družba, 1987

Ne bom na tuje hodil –
pesmarica, Kmečki glas, 1987

Zvonovi Marije Vnebovzete –
povest, Ognjišče, 1988

Erazem iz Grape – povest,
Kmečki glas, 1989

Klic večne ljubezni – povest,
Ognjišče, 1990

Pozabljeni – roman, Ognjišče, 1993

Zaznamovana –
povest, Salve, 1994

Zvonar Matija – povest,
Družina, 1994

Jankov Majnik –
šmarnice, Salve, 1997

Zakladi –
slikanica, Salve, 1998

Pomlad v naši deželi –
besedilo, devetdnevnic
k božjemu služabniku Lojzetu
Grozdetu, Salve, 1999

Rdeče nebo – roman o
rokovnjačih, Vrhniški razgledi 2,
Muzejsko društvo Vrhnika, 1999

Zvonovi – pesmarica,
samozaložba, 2000

Ena baba rekla – humoristične
črtice, samozaložba, 2004

Prigode Hostarjevega Matevža
– mladinska povest, Založba
Koščak, 2005

Ukleti graščak z Ulovke –
mladinska povest, Založba
Koščak, 2005

Bučmani, tepke in zaklad
– mladinska povest, Založba
Koščak, 2006

Kurji britof – mladinska povest,
Založba Koščak, 2006

Organistov božič – božične
črtice, Mohorjeva družba, 2006

Drugačne počitnice – mladinska
povest, Založba Koščak, 2007

Pitrkovelec Marko –
povest, dodan priročnik za
pritrkovanje Pesmi naših zvonov,
Založba Koščak, 2007

Večni ženin – humoristična
povest, Založba Koščak, 2007

Spomini – biografska pripoved,
Založba Koščak, 2009

Mora – roman o odpušcanju,
Založba Koščak, 2011

Pesmi iz Podlipe – izbrane
pesmi, Založba Koščak, 2015

Kot podlistki so izšla naslednja
besedila:

Pepi iz Podtepk –
Kmečki glas

Leskovčeva Zalka –
Kmečki glas

Ljubezen mame Tilke –
Ognjišče

Viharnik – Ognjišče

Rojstvo – Brazde

Uslišane prošnje –
Brazde

Zvonar Matija – Družina

Na ledenih stenah –
Ognjišče

Bregarjeva Francka –
Kmečki glas

Rože ljubezni – Nedelje

Foto: Egon Kaše

Foto: Egon Kaše

Ivan Malavašič,

vsestranski slovenski umetnik, se je rodil 30. septembra 1927 na obrobju Podlipske doline, v Rovtah, kot najstarejši otrok v družini. Šolo je obiskoval v Podlipi, se leta 1950 poročil in si prav tu ustvaril dom in družino s štirimi otroki. Zaposlen je bil v Industriji usnja Vrhnika in že zgodaj pričel pisati in objavljati kratke zgodbe in črtice v glasilu Usnjar, kasneje tudi v Kmečkem glasu, Ognjišču in Družini.

Po upokojitvi je začel pisati daljša besedila, povesti in romane. Opisuje predvsem preprostega podeželskega človeka, ki je prežet z dobroto in ljubeznijo in se venomer bojuje za svoj košček kruha, pa tudi človeka z iskrenim smislom za veselje in humor. Je eden tistih ustvarjalcev, ki znajo prodreti globoko v dušo slovenskega bralca.

Že od mladih let se je posvečal tudi slikarstvu. Obiskoval je slikarsko šolo »Ivan Rob« v Ljubljani in se izobraževal pri prof. Rajku Slaperniku, v društvu Klas in pri Likovnih samorastnikih. Njegove upodobitve z oljnimi barvami so raznolike in se pogosto navezujejo na podobe iz resničnega življenja v domačem kraju, uveljavil pa se je tudi kot portretist. Svoja dela je postavil na ogled na številnih skupinskih in samostojnih razstavah, samo podobe svoje rodne Podlipske doline je postavil na ogled več kot štiri-desetkrat. Njegove slike krasijo stene poslovnih prostorov na Vrhniki in v njeni okolici, nekatere so odkupili zbiratelji zasebnih zbirk po Sloveniji ter izven meja naše domovine, celo v Ameriki in Avstraliji.

Ivan je pisal tudi pesmi. Od leta 1964, ko je Trio Lojzeta Slaka uglasbil njegovo besedilo Domači vasi in z njo dosegel velik uspeh, je povpraševanje po njegovih besedilih naraslo. Prihajati so začeli še drugi, med njimi: Ansambel Franca Miheliča, Ansambel bratov Poljanšek, Ansambel Jožeta Krežeta ... Nekatere pesmi so celo ponarodele in jih prepevajo po vsej Sloveniji. S tem je prispeval velik delež v zakladnico slovenske narodno-zabavne glasbe. Izdal je štiri pesmarice, v zadnji, Pesmi iz Podlipse, so zbrane najlepše pesmi in jih posveča domači dolini.

Poleg pisanja in slikanja mu je bilo v veliko veselje pritrkavanje. Melodije zvonov še vedno izwabijo nasmeh in zadovoljstvo na njegov obraz. Zdaj, ko je njegov korak upočasnjen in se ne more več podati v cerkveni zvonik, vsakič pozorno prisluhne, ko se oglase zvonovi. V mlajših letih pa je bil pogosto med zvonovi cerkvenega zvonika. Svoje znanje pritrkavanja je širil tudi na mlajše. Da bi se ta vrst umetnosti ohranila in še spodbudila, je za pritrkovalce napisal prvi priročnik – Pesmi slovenskih zvonov.

V mlajših letih je pel v tovarniškem pevskem zboru Industrija usnja Vrhnika, se preskusil kot igralec, režiser in pisec dramskih del. Igral je kitaro v instrumentalnem triu v Podlipi in pel v triu Brin. V času, ko je prihajal k bolni ženi v Dom upokojencev na Vrhniki, je tam ustanovil in več let vodil pevski zbor Zarja. Od leta 1976 do leta 2016 je vodil cerkveni pevski zbor v Podlipi, bil organist, in hkrati pevovodja tudi prosvetnega pevskega zbora Lipa.

Napisal je okrog 120 romanov in povesti, 130 črtic in 1800 pesmi.

Širšemu slovenskemu bralstvu, našim rojakom v zamejstvu in na drugih celinah, je znan kot izrazito duhovit pisatelj povesti in romanov, ki svojo pripoved podaja v njemu lastnem šaljivem tonu, kar je za slovenske pisce redkost. Ivan Malavašič velja za enega začetnikov Kmečke knjižne zbirke, ki jo je začel leta 1972 z izrednim uspehom izdajati Kmečki glas in postal eden od stebrov te zbirke. Nekatere črtice in humoreske so bile objavljene pod psevdonimom Erazem. Njegova knjižna dela so izdajale različne založbe, med njimi: Celjska Mohorjeva družba, Ognjišče, Družina, Kmečki glas, Salve, v samozaložbi in leta 1999 tudi Muzejsko društvo Vrhnika. Od leta 2005 jih v lični trdi vezavi s pisateljevo ilustracijo naslovnice izdaja Založba Koščak. Veliko napisanih zgodb še vedno čaka na izdajo v pisateljevem domačem arhivu.

Za svoje ustvarjanje je prejel številna priznanja, nagrade in zahvale: z ukazom predsednika Josipa Broza Tita je bil leta 1977 odlikovan z redom dela s srebrnim vencem, za dosežene uspehe pri delu, ki so imeli pomen za socialistično izgradnjo države; leta 1997 je prejel nagrado za življenjsko delo dr. Feryja Souvana; leta 1999 Orfejevo priznanje za dolgoletno sodelovanje ob 30-letnici slovenskega festivala domače zabavne glasbe (Radio – Tednik Ptuj).

Leta 2016 je prejel najvišje občinsko priznanje, naziv Častni občan Občine Vrhnika, ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore pa mu je podelil tudi nadškofijsko priznanje in zahvalo za dolgoletno delo na področju cerkvenih dejavnosti. Poleg teh je prejel še druga številna priznanja in zahvale, veliko od narodno-zabavnih ansamblov ter več priznanj domačega kraja. O njem pogosto poročajo tudi razni časniki.

Ivan Malavašič je od leta 1998 član Društva slovenskih pisateljev in že dolga leta uživa sloves vsestranskega slovenskega umetnika. Iz njega veje močna pripadnost domovini, upanje v lepšo prihodnost in spoštljiv odnos do slovenske besede. Zaradi bogate literarne dediščine bo za vedno vpisan v zgodovino uspešnih slovenskih piscev povesti in romanov, ki so s svojim delom ne le razvedrili bralca, pač pa prispevali tudi k ohranjanju ljudskega izročila.

Avtorica razstave: Sonja Malovrh

Oblikovanje: Milena Oblak Erznožnik
Tisk: Partner Graf d. o. o.

Foto: Tone Planinšek